

Στὸν ἔρωτα ὅταν συνομολογεῖται συνθήκη ὁ νικη-
μένος ἐπιβάλλει τὸν νόμον εἰς τὸν νικητὴν.

Τὸ «Οχι» στὸ στρίμα τῆς εὐκισθήτου ἀντιστοιχεῖ
πρὸς τὸ «ναί» ὁ τρόπος τῆς προφορᾶς κάμνει ὄλκ.

Mme DE GIRARDIN

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ἵτοι μονδολογοὶ διάλογοι καὶ δραμάτια.

δὲ ἐσορτὰς Σχολείων καὶ Οἰκογενεῖῶν.

Ἐκδοθήσεται περὶ τὰ μέσα Ἀπρολίου ὑπὸ τῆς Διεύθυν-
σεως τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».

Τημαῖται: Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως του ἐγγραφησο-
μένους συνδρομητὰς φρ. 1,50.

Διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν φρ. 2.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Φιλ. Ἡγοῦς» παρακαλεῖ ὅ-
σους ἔλαχον μὲ τὸ φυλλάδιον 5 ἀγγελίας τοῦ «Παι-
δικοῦ θεάτρου» καὶ ἐνέγραψεν συνδρομητὰς, νὰ ἀπο-
στείλωσι πρὸ τῆς 10 τῆς τρέχοντος, τοὺς καταλόγους
τούτους οἱ μὲν ἐν Κωνσταντινούπολει εἰς τὸ γραφεῖον
τῆς «Ἡγοῦς» οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κατ' εὐθείαν
εἰς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐκδότην — 119 ὁδὸς
Αἰόλου — εἰς Ἀθήνας.

Διὰ τὰς προπληρωμὰς ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἡγοῦς»
δίδει προσωρινὴν ἀπόδειξιν καὶ ὑπόσχεται νὰ παρα-
δώσῃ τὰ ἀντίτυπα ἐγκαίρως.

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Τὰ παραμύθια τῆς Χαλιψῆς ἃς κουρέψουν τὰ μα-
λιά τους, ἃς παταλειφθοῦν μὲ στάκτη καὶ ἃς θρηνή-
σουν τὴν καταστροφὴν των, διέτι ἡ ἐπιστήμη τὰ
ἄρρητα πίσω, πολὺ πίσω. «Εἰσῆλθα στὴν μικρὴ αἰ-
θουσα, λέγει δικηκομένος ἐπιστήμων· ἦταν νύκτα
καρυμία λυγγία, κανένα κερί, καρυμία ἥλεκτρικὴ πηγή·
Καὶ ὅμως δὲν ἦταν σκοτάδι. Θαρρεῖς πῶς τὸ φεγγά-
ρι χωρὶς νὰ φαίνεται ἔρουπτε τὶς ντροπαλές του ἀ-
κτίνες καὶ ἔδινε τὸ ἀστριστό, τὸ μελαγχολικὸ ἐκεῖνο
φῶς. Τὰ ἐπιπλα φεγγοθολοῦσαν σὰν πυγολαμπίδες.
Ἡ δροφὴ στραφτοκοποῦσε σὰν νάταν ἀπὸ δικαίαν-
τι. Τὰ χαλιά γιάλιζαν, τὰ καβίσματα νύμικες πῶς
ἦταν παταλειμένα μὲ φώσφορο, στοὺς στοίχους φαί-
νουνταν συμβολικὰ συμπλέγματα, εἰκόνες, σπλα, μὲ
ἀνχλαμπές γαλάζιες τοῦ περούζε καὶ κίτρινες τοῦ
τοπαζίου. παράξενο πρόμα γιὰ ὅσους ἔρχουνται ἀπὸ
τὸ δρόμο.

Τὸ φῶς ἡτο παντοῦ καὶ δὲν ἡτο πουθενά. Τὰ φο-
ρέματα τῶν γυναικῶν ἦταν φωτειρὸν αἱ πτυχαὶ τῶν
σὲ κάθε κίνησιν ἔριγγαν ἀστροπές. Τὰ πρόσωπα, ἀ-
σπρα, φωτιζούνταν ἀπὸ ὡγρές ἀνχλαμπές. Ἀπὸ παν-
τοῦ μᾶς περικύλωνε θαυμπὴ φλόγα ποὺ δὲν ἔκαιε καὶ
στρώμα διακριτικοῦ φωτὸς ποὺ, μόλις φάνινταν,
γάζουνταν προστὰ στὸ μαχεμένο μάτι, γιὰ νὰ ξαν-
γενηθῇ πάλε, πάντα! Ἡπο ἀπερίγραπτο.

Καὶ τὸ μυστικό; Βέβαια καὶ δὲν τὸ λέν, διέτι ἂν

μαθευτῇ, ἡ μικρὴ αἴθουσα θὰ γάσῃ τὸ γόντρο της.
Καὶ ὅμως ὁ σοφὸς μας τὸ ἔξηγει κάπως: Λέγει ὅτι
πολλὰ σώματα ἀν ἐκτεθοῦν στὸν ἥλιον κατέπιν
φωσφορίζουν. Τὸ καταλληλότερον ἀπὸ ὅλη εἶναι ὁ
Θειώδης ψευδάργυρος διότι εἴναι δυνατὸν νὰ τὸν με-
ταγγίσεισθοῦν ὡς σκόνην καὶ διότι δὲν τὸν προσθά-
λει οὔτε ἡ Νγρεσίκ οὔτε τὸ ἀνθρακικὸν ὅξει οὔτε τὰ
ἀδύνατα ὅξει οὔτε τὸ ἀμονικόν.

E. II.

Ἀλικηλογραφία.

6 κ. E. II. ἐνταῦθα. — Μὲ γαρὴν σῆς ἐπικναβλέπουν οἱ
ἔδω φύλοι σας· καὶ ή Ηχώ σῆς εὔχεται τὸ καλῶς ὥρισες
ἐκ τῶν πρώτων.

7 Μαργαρίταν ἐνταῦθα. — Τὸ γνωστότερον ἐλληνικὸν ἔρ-
γον, εἶναι ὁ Λουκίνης Λάρας τοῦ κ. Βικέλα, τὸ διόποτον μετε-
φράσθη εἰς πολλὰς ζένες γλώσσας. Τέρα ταῖς εἰσθε ἀληθινὴ
μαργαρίτα· βλέπετε, εἴγετε πάλει ὅτι παθαίνουν οἱ περι-
σότεροι· δὲν ἀνεγνώσετε τίποτε ἐλληνικόν.

8 Μάυρην Μοτράν ἐνταῦθα. — «Ἡ ιδέα πρωτότυπος· τὴν
εζήλευσα» χωρὶς νὰ σῆς ἐπιθετῶ ὡς κριτικὸς, σῆς προ-
τέπων ν' ἀστετε τὴν ποίησιν εἰς τοὺς ὅλγους εὐνοού-
μένους τῆς καὶ νὰ γράψετε τὰ διάνα πράματα ὑπὸ μορφὴν
διηγήματος. Τὸ ἔργον σας θὰ κερδίση πολὺ ἂν ἡ ἐκτέλεσις,
ὅπως ἐλπίζω, ἐπιτύχῃ.

9 κ. A. I. ἐνταῦθα. — Τὸ κέρας δὲν ἐλήφθη ἀκόμη, διατί;

10 κ. I. M. ἐνταῦθα. — «Ἡ μετάρραπτις τοῦ ἔργου τοῦ
Daudet πολὺ πιστὴ καὶ γαριτωμένη· θὰ δημοσιευθῇ προ-
σεγγῶς.

11 Καμέλιαν, ἐνταῦθα. — Διατί εὑρίσκετε λαμπικὴν, τὴν
φιλολογικὴν κίνησιν, τὴν δόσιν πασατηρεῖτε ἀπὸ τίνος;
«Ἡ τε καλλίτερος ὁ λήθαρος; · Ήμεῖς ἐκ τῆς κινήσεως
αὐτῆς, περιμένουμε πολλὰ ἀγαθά.

12 Χερούβιεν, ἐνταῦθα. — Τώρα ἐννοῦ διατί σῆς ἔρεσε
τόσῳ πολὺ ἡ Χάλιξ της κ. Σ. Τὴν δόσιν ἀνεγνώσετε εἰς
«Πιερούλιον». Εἶναι ἀριστουργηματάκι, ἐκτὸς τῆς ὑπο-
γραφῆς... διότι εἴναι ἔργον τοῦ ἀθηνάτου Βυζαντίου, τὸ
διόποτον ἰερόσυλον παιδάριον, ὑπέγραψεν ὡς ιδικόν του ἔργον.

13 κ. K. K. εἰς Ηύργον. — «Ἐπιστολαὶ καὶ βιβλίον
ἐλήφθησαν σῆς εὐχαριστοῦμεν, σῆς γράψουμεν προσεγγῶς.

14 Περίεργον, ἐνταῦθα. — «Ο Βουδισμὸς εἰσήγηθε ἐπισήμως
εἰς τὴν Σινικὴν Αδικοράτοριν Τὸ δένον μ. Χ. ἔτος ἐπὶ
τοῦ αὐτοκράτορος Μιγκ-Τι. Ἰδού πῶς οἱ σῖναι ἴστοριογρά-
φοι ἀναφέρουν τὸ γεγονός:

«Ο αὐτοκράτωρ Μιγκ-Τι εἶδεν εἰς τὸ ὄνειρόν του ἄνδρα
ὑπερφυσικοῦ ἀνακτήματος, τοῦ δόποιον τὸ γρῶμα ἦτο χρυ-
σοῦν, ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ λαιμὸς εἴχεν ἔκτακτον λάμψιν. Ἐζή-
τησεν ἀπὸ τοὺς ὑπουργούς του τὴν εξήγησιν τοῦ ἐκτάκτου
τούτου ὄνειρου. Εἶτε ἐξ αὐτῶν τὸν ἀπήντησεν ὅτι εἴς τὰ δυ-
τικά μέρη (τῆς Ασίας) ὑπῆρχε πνεῦμα ἢ δὲν ὑπερφυσικὸν
(Τζιν). Τὸ δόποιον ὄνομαζετο Φο καὶ τοῦ δόποιον τὸ ἀγαλμα
εἶχεν ὕψος ἐπὶ ποδῶν καὶ γρῶμα χρυσοῦν.

«Ο αὐτοκράτωρ Μιγκ-Τι κατόπιν τῶν πληροφορῶν τού-
των ἔστειλε πρεσβείαν εἰς Θιαν-Τζου (Ἰνδίας) διὰ νὰ μάθῃ
τοὺς νόμους καὶ τὸ δόγμα τοῦ Φο καὶ φέρει εἰς τὴν Σινικὴν
ἀγαλματα καὶ εἰκόνα αὐτοῦ.

«Τονιζαῖς φιλοσόφους καὶ συγγραφεῖς ἔχουν πολλὰ σὲ
Σίναι. «Ἡ σύμπτωσις τῶν ἀναψήλαψήσεων, διὰ νὰ ἀπαν-
τήσω εἰς τὴν ἐρώτησί σας, μὲ ἐφερεν εἰς τὴν ἀνακάλησιν
ἐγγράφων περιέργων σχετιζομένου πολὺ μὲ τὴν χειραρχητησιν
τῶν γυναικῶν. Ἐπλίζω νὰ σῆς τὸ μεταφράσω προσεγγῶς.

κ. N. Ζαραγάνην εἰς Σ. μύρην ην· — «Ἐπιστολὴ ἐλίθη. ·
«Οροὶ δεκτοί, εὐχαριστῶ. Προσεγγῶς θὰ σῆς γράψω. Ἐν
τῷ μεταξὺ λαβετε τὰ ζητούμενα φυλλάδια.